

РЕШЕНИЕ

№ 1624

гр. София, 14.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Калин Куманов

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **792** по описа за **2022** година докладвано от съдия Камелия Серафимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

3

Настоящото касационно производство е по реда на чл.208 и сл.АПК, във връзка с чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция“ Инспекция по труда“- С. срещу Решение №1178/03.12.2021 година, постановено по н.а.х.д.№ 9749/2021 година по описа на СРС,111 състав отменящо Наказателно постановление №22-007443/21.06.2021 година, издадено от Директор на Дирекция “Инспекция по труда“-С., с което последният на основание чл.413,ал.2 от КТ за извършено нарушение на чл.40,т.1 от Наредба № 2/22.03.2004 година за минималните изисквания за здравословни и безопасни условия на труд при извършване на строително-монтажните работи наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 2000 лева.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното съдебно решение. Твърди се, че неправилно СРС е приел, че е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на наказателното постановление, в посока ангажиране отговорността на ЮЛ. Твърди се още , че

нарушенията са доказани по несъмнен начин и се иска отмяна на решението и потвърждаване на Наказателното постановление, алтернативно връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В съдебно заседание, касаторът –Дирекция“ Инспекция по труда“- С. редовно и своевременно призван, се представлява от юрисконсулт С., редовно упълномощена, която поддържа жалбата на заявените основания и моли да бъде уважена. Заявява претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касация- [фирма] редовно и своевременно призван, не изпраща представител. От процесуалния представител на същия са постъпили писмени бележки.

Представителят на СГП-прокурор К. изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд-София-град,след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите и изразените становища на страните,прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима,подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна, но по съображения, различни от сочените в нея.

СРС е постановил решението си при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Наказателното постановление е издадено от Директор на Дирекция“ Инспекция по труда“-С., а не от Изпълнителен директор на Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“, като в хода на съдебното производство пред СРС е призвана не Дирекция“ Инспекция по труда“- С., а ИА“ ГИТ“ и тази страна е взела участие в производството, като Дирекция“ Инспекция по труда“ С. изобщо не е конституирана като надлежен ответник по жалбата. Дирекция“ Инспекция по труда“- С. не е била призвана като страна в процеса, като по този начин съществено са и ограничени процесуалните права и на практика същата е лишена от възможността да участва в производството-касационно основание по смисъла на чл.348,ал.3, т.1 от НПК и водещо до отмяна на решението именно поради допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като съгласно чл.61 от ЗАНН в редакцията, действаща към момента на издаване на Наказателното постановление и на постановяване на съдебното решение при разглеждане на делото пред районния съд се призовават нарушителят, поискалите обезщетение, включително и тези по [чл. 55, ал. 2](#), и учреждението или организацията, чийто орган е издал наказателното постановление или електронния фиш, както и допуснатите от съда свидетели.

Наред с това, в решението липсват и мотиви и в него няма обсъден нито един довод на жалбоподателя, посочен в жалбата, няма обсъждане на доводите и възраженията на страните, дали наказателното постановление е издадено от компетентен орган. Изложените няколко изречения, без да има анализ на приложимите правни разпоредби, не може да доведе до спазване на изискването за мотивираност на съдебното решение. Твърде беглите мотиви, приравнени на липса на такива, необсъждане на доказателствата по делото, неотговаряне на доводите на жалбоподателя и на ответника, прави решението постановено при липса на мотиви. В решението липсват ясни изводи на съда относно това има ли извършено нарушение на посочени правни разпоредби, извършено ли е то от страна на ответника по касация, наказателното постановление издадено ли е от компетентен орган. Формалната

отмяна на наказателното постановление и липсата на каквито и да било мотиви от страна на СРС, както и призоваването на страна, която е извън посочените в чл.61 от ЗАНН- вместо Дирекция“ Инспекция по труда“-С., на ИА“ГИТ“, която не е надлежна страна, води до отмяна на решението и връщането му за ново разглеждане от друг съдебен състав, при което съдът следва да призове надлежната страна в процеса- именно Дирекция“ Инспекция по труда“- С., да изложи конкретни и ясни мотиви- относно това има ли извършено нарушение на посочените разпоредби от Наредбата, въз основа на какво приема съдът за установен даден факт и да се изложат конкретни и ясни мотиви в съдебния акт и най- вече да се посочат конкретни разпоредби, които вменяват задължения на субекта , има ли неизпълнение на задължението от страна на ответника по касация, както и да отговори на всеки един довод в жалбата. В този смисъл, касационната жалба е основателна, но по съображения, различни от сочените в нея. При новото разглеждане на делото СРС следва да се произнесе и по разноските в касационното производство по аргумент от нормата на чл.229,ал.3 АПК.

Следва да се отбележи и подчертае, че измежду касационните основания, визирани в разпоредбата на чл.348 НПК,не фигурира сочената от процесуалния представител на касатора ”необоснованост” на съдебното решение. Необосноваността,като порок на съдебното решение,е посочена измежду касационните основания по чл.209 АПК,но съгласно разпоредбата на чл.63,ал.1 ЗАНН, решението на Районния съд подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в чл.348 НПК и по реда на АПК.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221,ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ РЕШЕНИЕ №1178/03.12.2021 година, постановено по н.а.х.д.№ 9749/2021 година по описа на СРС,111 състав.

ВРЪЩА ДЕЛОТО ЗА НОВО РАЗГЛЕЖДАНЕ ОТ ДРУГ СЪСТАВ НА СРС ПРИ СПАЗВАНЕ НА ДАДЕНИТЕ УКАЗАНИЯ .

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2

